

Vergaderjaar 1988–1989

20854

Aanpassing van de Wet tot wijziging van de Organisatiewet Sociale Verzekering en enkele andere sociale verzekeringswetten tot invoering van een sociaal-fiscaal nummer, nadere regeling van het gegevensverkeer tussen verzekerde, werkgever en uitvoeringsorgaan en aanpassing van de geheimhoudingsbepalingen Sofi-nummer

Nr. 8

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 15 november 1988

Hierbij doe ik u toekomen het advies van de Commissie voor de toetsing van wetgevingsprojecten, onder voorzitterschap van prof. mr. E. M. H. Hirsch Ballin, over het voorstel van wet tot wijziging van de Organisatiewet Sociale Verzekering en enkele andere sociale verzekeringswetten tot invoering van een sociaal-fiscaal nummer, nadere regeling van het gegevensverkeer tussen verzekerde, werkgever en uitvoeringsorgaan en aanpassing van de geheimhoudingsbepalingen (invoering sociaal-fiscaal nummer, kamerstuk 20854). Ingevolge artikel 6 van het besluit van de minister-president van 10 september 1987 tot instellen van deze commissie, dienen haar adviezen als bijlage bij de memorie van toelichting te worden gevoegd. Hierin wordt op verschillende plaatsen verwezen naar de opvattingen van deze toetsingscommissie over dit wetsvoorstel.

Ik verzoek u dit advies te verspreiden onder de leden van de vaste Commissie voor sociale zaken en werkgelegenheid, zodat het als achtergrondinformatie kan worden betrokken bij de behandeling van het voorstel v. n wet invoering sociaal-fiscaal nummer (kamerstuk 20854).

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

TOETSINGSCOMMISSIE WETGEVINGSPROJECTEN

Advies van de Commissie voor de toetsing van wetgevingsprojecten over het voorstel van wet inzake het Sofi-nummer

1. Indeling van het advies

De Commissie voor de toetsing van wetgevingsprojecten ontving van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid het wetsvoorstel inzake het Sofi-nummer en het daarmee verbonden gegevensverkeer, teneinde daarover overeenkomstig haar taakopdracht (Stcrt. (1987, 161) advies uit te brengen. Na een korte schets van de hoofdlijnen van het wetsvoorstel (paragraaf 2) en de uitgangspunten van wetgevingsbeleid waaraan de commissie het heeft getoetst (paragraaf 3) volgt een algemene beoordeling van het wetsvoorstel (paragraaf 4). Tenslotte gaat dit advies nader in op onderdelen van het voorstel en de memorie van toelichting die aanleiding geven tot het maken van kritische kanttekeningen. Deze kanttekeningen zijn gegroepeerd rond een tweetal thema's, te weten:

- a. geheimhoudings- en informatieverplichtingen (paragraaf 5);
- b. Sofi-nummer en A-nummer van de bevolkingsadministratie (paragraaf 6).

2. Hoofdlijnen van het wetsvoorstel

Het wetsvoorstel inzake het Sofi-nummer behelst een wijziging van de Organisatiewet Sociale Verzekering en enkele andere sociale verzekeringswetten tot invoering van een sociaal-fiscaal nummer en in samenhang daarmee van verplichtingen tot geheimhouding dan wel het verstrekken van gegevens bij de uitvoering van de sociale verzekeringswetgeving. Die is uitgewerkt in:

- a. een verplichting voor de bedrijfsverenigingen en de Gemeenschappelijke Medische Dienst tot het voeren van een (verzekerden)administratie, waarin het Sofi-nummer is opgenomen;
- b. een verplichting voor werkgevers, verzekerden en uitkeringsgerechtigden om de noodzakelijke gegevens te verstrekken aan de uitvoeringsorganen sociale verzekeringen, waaronder het Sofi-nummer;
- c. een zelfde verplichting voor (semi) overheidsinstellingen;
- d. een verbod voor ieder om gegevens die hem uit of in verband met de uitvoering van deze wet en de sociale verzekeringswetten bekend zijn, verder bekend te maken of te gebruiken dan voor de uitvoering van deze wet of de sociale verzekeringswetten noodzakelijk is, dan wel op grond van deze wet is voorgeschreven of toegestaan;
- e. bevoegdheden respectievelijk verplichtingen voor de sociale verzekeringsorganen tot het verstrekken van gegevens aan elkaar;
- f. bevoegdheden respectievelijk verplichtingen voor de sociale verzekeringsorganen om de voor uitvoering van fiscale en sociale wetten noodzakelijke gegevens te verstrekken aan bepaalde andere (semi-)overheidsinstellingen;
- g. een regeling inzake het verstrekken van gegevens ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek en statistiek.

Het wetsvoorstel schept in het belang van de goede uitvoering van de diverse sociale verzekeringswetten een basis voor een toereikende en efficiënte administratie bij de desbetreffende uitvoeringsorganen. Het wetsvoorstel bevat voorts waarborgen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van verzekerden en uitkeringsgerechtigden. Het voorstel vergroot de mogelijkheden tot bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik. De invoering van het Sofi-nummer c.a. is onderdeel van het pakket van maatregelen tot de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik, dat in de huidige kabinetsperiode moet resulteren in een besparing van f 1 mld. op het terrein van de sociale zekerheid.

Over het wetsvoorstel is advies uitgebracht door de Sociale Verzekeringsraad (SVR) en de Voorlopige Raad voor de Persoonsinformatievoorziening.

3. Uitgangspunten voor de toetsing

De Toetsingscommissie kan zich uit oogpunt van haar taak in hoofdzaak verenigen met het wetsvoorstel inzake het Sofi-nummer en het daarmee verbonden gegevensverkeer. Mede in het licht van de door de SVR en de Voorlopige Raad voor de persoonsinformatievoorziening uitgebrachte adviezen, passen wel enige kritische kanttekeningen bij de uitwerking van dit voorstel en de daarbij gevoegde memorie van toelichting.

Alvorens meer in het bijzonder in te gaan op de desbetreffende onderdelen van het wetsvoorstel is een schets van de uitgangspunten op zijn plaats die de Toetsingscommissie heeft gekozen bij de beoordeling ervan.

Het vergaren en uitwisselen van gegevens is een noodzakelijke voorwaarde voor een goede uitvoering van de diverse sociale verzekeringswetten. Ook de Interdepartementale Stuurgroep misbruik en oneigenlijk gebruik – ISMO – (Tweede Kamer 1984–1985, 17 050, nr. 36) heeft hierop gewezen, onder toevoeging dat de persoonlijke levenssfeer van verzekerden en uitkeringsgerechtigden zoveel mogelijk moet worden beschermd. Het kabinet heeft een en ander onderschreven (Tweede Kamer 1984–1985, 17 050 nr. 39). Het gebruik van (verzekerden) administraties mag geen afbreuk doen aan de waarborgen waarmee de Wet persoonsregistraties (WPR) de persoonlijke levenssfeer zal omkleden.¹

Voorts is het niet alleen van belang dat goede uitvoering van sociale en fiscale wetgeving doeltreffend wordt bevorderd maar ook dat de daaraan verbonden lasten voor (semi-)overheidsorganen, burgers en bedrijven zoveel mogelijk worden beperkt.

Een samenhangend wetgevingsbeleid eist bovendien dat zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de voorgenomen wettelijke regeling inzake de Gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (GBA) en de beleidsvoornemens die in de zgn. Strategienotitie van 23 januari 1985 (Tweede Kamer, 1984–1985, 18 838, nrs. 1–2) inzake het gebruik van administratienummers bij de rijksoverheid zijn uiteengezet. Hieruit vloeit ondermeer voort dat aan het Sofi-nummer buiten de sociaal-fiscale sfeer geen toepassing mag worden gegeven.

4. Algemene beoordeling

De Toetsingscommissie is van oordeel dat in het onderhavige wetsvoorstel op evenwichtige wijze met de evenvermelde uitgangspunten rekening is gehouden.

In het wetsvoorstel is voorts gekozen voor een wettelijke geheimhoudingsplicht, waarop slechts wettelijke uitzonderingen mogelijk zijn. De Toetsingscommissie meent dat een dergelijk systeem optimaal het primaat van de formele wetgever tot uitdrukking brengt en de persoonlijke levenssfeer beschermt, zonder dat dit voor de onderhavige gegevensuitwisseling te zeer ten koste gaat van de doeltreffendheid en flexibiliteit: het wetsvoorstel omschrijft immers zelf alle uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van sociale en fiscale wetten.

In dit verband past een opmerking over artikel 67 Algemene wet rijksbelastingen (AWR), dat voor de fiscale wetgeving het complement vormt op de met artikel 50h Organisatiewet Sociale Verzekering voorgestelde geheimhoudingsplicht en daar in de praktische toepassing mee samenhangt. Artikel 67 AWR bevat eveneens een wettelijke geheimhoudingsplicht, maar regelt niet zelf de daarop te maken uitzonderingen; dit is overgelaten aan de Minister van Financiën, wiens beleid voor een deel

¹ De Wet persoonsregistraties zal naar verwachting in augustus 1988 in werking treden.

is neergelegd in een algemene instructie. Anders dan artikel 50h laat dus artikel 67 AWR de omvang van de gegevensuitwisseling over aan het beleid van de betrokken minister. De Toetsingscommissie meent dat, nu de praktijk bij de uitvoering van artikel 67 AWR laat zien dat het gebruik van de ontheffingsbevoegdheid voor een groot deel in vooraf bepaalde regels kan worden neergelegd ook in de AWR een systeem van wettelijke uitzonderingen zou kunnen worden overwogen. De Toetsingscommissie kan niet geheel overzien in hoeverre de noodzaak van flexibiliteit bij de toepassing van artikel 67 AWR noopt tot het openhouden van de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur, ministeriële regeling of besluit uitzonderingen op de wettelijke geheimhoudingsplicht te maken en beveelt terzake nader onderzoek aan.

Voor uitbreiding van het gegevensverkeer tot andere sferen dan de sociaal-fiscale is als consequentie van dit wetsvoorstel steeds een wetswijziging nodig; zulke uitbreidingen zijn evenwel van een zodanig belang dat een uitspraak daarover van de formele wetgever niet misstaat.

De Toetsingscommissie beveelt in dit verband wel aan om in de memorie van toelichting nog aandacht te besteden aan een naderhand in de wet op te nemen uitzondering op de geheimhoudingsplicht, ten behoeve van het signaleringssysteem voor preventie en bestrijding van misbruik van vennootschappen dat blijkens het kabinetsstandpunt inzake het ISMO-rapport (Tweede Kamer 1984-1985, 17 050 nr. 39) in ontwikkeling is.

In de memorie van toelichting bij het wetsontwerp (blz. 15/16) wordt gesteld dat een verdergaande gegevensuitwisseling en informatiegaring dan hiervoor omschreven met dit wetsvoorstel niet beoogd wordt. «Daarvoor», zo vervolgt de memorie van toelichting, zal het kabinet zich eerst wenden tot de SER en de SVR in het kader van de advisering inzake de zgn. Centrale Personenregistratie Sociale Verzekeringen (CPSV), die gezien moet worden als een afronding van het proces van aanpassing en verbetering van de communicatiemogelijkheden binnen de sociale sector. Het komt de Toetsingscommissie voor dat het onderhavige wetsvoorstel reeds alle gegevensverkeer mogelijk maakt dat voor de uitvoering van de sociale verzekeringswetten noodzakelijk is. Met een eventuele CPSV is niet een uitbreiding van het gegevensverkeer aan de orde maar mogelijk een technisch-organisatorische verbetering ervan. Een en ander staat derhalve los van uitbreiding van gegevensverkeer met instanties buiten de sociaal-fiscale sfeer, die anders dan in verband met toezicht op vennootschappen thans niet overwogen wordt, maar voor de toekomst evenmin op voorhand geheel uitgesloten kan worden. Het verdient naar de mening van de Toetsingscommissie aanbeveling om de zojuist aangehaalde passage in de memorie van toelichting in deze zin te verduidelijken.

In het wetsvoorstel wordt er voorts van uitgegaan, aldus de memorie van toelichting (blz. 16) dat de WPR integraal van toepassing zal zijn en dat het wetsvoorstel alleen regels bevat voor gevallen waarin van de WPR wordt afgeweken of waarin met het oog op de betrokken wettelijke regeling een nadere voorziening is vereist. De Toetsingscommissie heeft geconstateerd dat de in dit wetsontwerp voorgestelde afwijkingen van de WPR noodzakelijke nadere voorzieningen zijn, die geen afbreuk doen aan de waarborgen voor de persoonlijke levenssfeer. Het verdient wel aanbeveling om in de memorie van toelichting preciezer aan te geven in welke opzichten van welke bepalingen van de WPR wordt afgeweken.

5 Kanttekeningen bij geheimhoudings- en informatieverplichtingen

5.1 De geheimhoudingsbepaling artikel 50h, eerste lid, Organisatiewet Sociale Verzekering)

De geheimhoudingsplicht vervat in het voorgestelde artikel 50 h, eerste lid Organisatiewet Sociale Verzekering, is ook van toepassing op werkge-

vers. De werkgevers verzamelen de onderhavige gegevens onder meer ook voor eigen, op zichzelf gerechtvaardigd gebruik in hun personeels- en salarisadministraties. Het verbod van artikel 50 h, eerste lid, ten aanzien van dit gebruik kan dan ook tot nodeloze problemen leiden. De Toetsingscommissie beveelt daarom aan om de woorden «of te gebruiken» in artikel 50 h, eerste lid, te doen vervallen. De Toetsingscommissie wijst er daarbij nog op dat ten aanzien van het gebruik van de in deze administraties opgenomen gegevens artikel 6, eerste lid, van de Wet persoonregistraties van toepassing zal zijn. Deze bepaling bevat de norm dat de in een persoonsregistratie opgenomen gegevens slechts gebruikt mogen worden voor doeleinden die met het doel van de registratie verenigbaar zijn. Bovendien zou artikel 50 h, eerste lid, door het gebruiksverbod te doen vervallen, nog meer overeenstemmen met artikel 67 AWR.

5.2 *Normering van bevoegdheden en verplichtingen om gegevens te vergaren en te verstrekken*

5.2.1 Niveaus waarop nadere regels worden gesteld

Het wetsvoorstel voorziet op verschillende plaatsen in nadere normering en concretisering van de bevoegdheden en de verplichtingen om gegevens te vergaren en te verstrekken:

1° nadere regels betreffende de te voeren administraties worden gegeven door de SVR. Het betreft hier uitvoeringsregels van administratieftechnische aard;

2° concretisering van de verplichtingen voor werkgevers, verzekerden en uitkeringsgerechtigden wordt overgelaten aan de minister. Het gaat hier om nadere uitvoeringstechnische voorschriften betreffende strafrechtelijk te handhaven verplichtingen;

3° regeling bij algemene maatregel van bestuur van de gevallen waarin de verstrekking tussen de uitvoeringsorganen onderling en ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek en statistiek, moet of kan plaatsvinden.

De Toetsingscommissie meent dat deze nadere regelgeving noodzakelijk is voor de uitvoerbaarheid van de informatieverplichtingen en de rechtszekerheid. Met de keuze van de verschillende niveaus waarop de nadere regulering dient plaats te vinden kan de Toetsingscommissie zich verenigen, zij het dat die keuzen in het licht van de aard van de te regelen materie en de te treffen regels – in de memorie van toelichting uitdrukkelijk zouden moeten worden gemotiveerd.

5.2.2 Gegevensuitwisseling tussen (semi-)overheidsdiensten (artikel 50o Organisatiewet Sociale Verzekering)

In het eerste lid van het voorgestelde artikel 50o Organisatiewet Sociale Verzekering wordt tot uitdrukking gebracht dat de persoonlijke levenssfeer moet worden beschermd tegen onevenredige inbreuken. Aan de in dit artikellid bedoelde gegevensuitwisseling gaat een dubbele toets vooraf: de gegevens moeten noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de desbetreffende regelingen en de verstrekking mag niet leiden tot een onevenredige inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Het tweede lid van artikel 50o bepaalt dat bij algemene maatregel van bestuur wordt geregeld welke gegevens, in afwijking van het eerste lid, in ieder geval moeten worden verstrekt. Hiermee wordt kennelijk beoogd aan te geven in welke gevallen de afweging van de noodzakelijkheid van de gegevens tegen het belang van de persoonlijke levenssfeer reeds op het niveau van de materiële wetgever heeft plaatsgevonden, zodat nadere afwegingen achterwege kunnen blijven. In de overige gevallen dient de evenbedoelde afweging nog te worden gemaakt.

Met deze opzet kan de Toetsingscommissie instemmen, met de volgende kanttekeningen. In de eerste plaats lijkt de voorgestelde redactie van het tweede lid, dat spreekt van «in afwijking van», te suggereren dat in de bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gevallen de gegevensuitwisseling ook bij een onevenredige inbreuk op de persoonlijke levenssfeer zou moeten plaatsvinden. Het komt de Toetsingscommissie voor dat dit niet bedoeld kan zijn, omdat zulks zou strijden met de Grondwet (artikel 10) en met de Europese conventie voor de rechten van de mens (artikel 8). De voorgestelde redactie kan voorts licht de indruk wekken dat de afweging van geval tot geval, gelet op de omstandigheden van iedere betrokkene, dient te worden gemaakt, hetgeen zou leiden tot onnodige lasten voor de uitvoeringsorganen en rechtsonzekerheid. Het verdient daarom de voorkeur deze afweging zoveel mogelijk op het niveau van de materiële wetgever te maken en voor het overige als regel categoriaal, hetgeen ook beter bij de aard van het gegevensverkeer past. De Toetsingscommissie beveelt derhalve aan om artikel 50o als volgt te wijzigen. In het eerste lid van artikel 50o zou niet van «betrokkene», maar van «betrokkenen» gesproken moeten worden, zodat een categorale benadering wordt gekozen. Het tweede lid zou moeten luiden: «Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de gevallen waarin en de wijze waarop in ieder geval gegevens dienen te worden verstrekt», zodat het gegevensverkeer zoveel mogelijk volgens algemene regels zal verlopen. Het spreekt vanzelf dat een dergelijke aanbeveling ook geldt voor het voorgestelde overeenkomstige artikel 27 van de Wet op de Sociale verzekeringsbank en de Raden van arbeid.

5.2.3 Wetenschappelijk onderzoek en statistiek (artikel 50h, derde lid en artikel 50n Organisatiewet Sociale Verzekering)

De voorgestelde artikelen 50h, derde lid, en 50n Organisatiewet Sociale Verzekering bevatten regels inzake het verstrekken van gegevens voor wetenschappelijk onderzoek en statistiek. Ingevolge artikel 50h, derde lid, kan de minister ontheffing verlenen van het verbod van het eerste lid. Artikel 50n, eerste lid, verplicht de sociale verzekeringsorganen bij algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens te verstrekken aan het Centraal Bureau voor de Statistiek.

De Toetsingscommissie is van mening dat ook deze gegevensverstrekking, evenals de andere vormen van verstrekking waaromtrent in dit wetsvoorstel regels zijn opgenomen, een beperking zou moeten vinden in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer tegen onevenredige inbreuken. De Toetsingscommissie beveelt daarom aan om in het wetsvoorstel een bepaling op te nemen naar het model van artikel 80 van de voorgenomen Wet Gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, waarvan het eerste lid een regeling van de evenbedoelde beperking bevat. Daarmede zou tegelijkertijd de verstrekking van gegevens ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek in één bepaling kunnen worden ondergebracht. Hetzelfde geldt uiteraard ten aanzien van de voorgestelde, corresponderende artikelen in de Wet op de Sociale verzekeringsbank en de Raden van arbeid.

5.2.4 Informatieplicht voor (semi-)overheidsdiensten

In de memorie van toelichting (blz. 40) wordt gesteld dat de in het voorgestelde artikel 50d Organisatiewet Sociale Verzekering neergelegde verplichting voor een aantal (semi-)overheidsdiensten om gegevens te verstrekken aan de organen die de sociale verzekeringswetten uitvoeren, niet steeds ongeconditioneerd is. Andere wettelijke bepalingen, vooral waar het betreft het functioneren van de belastingdienst en de gemeenten, zouden in bepaalde gevallen tot een nadere afweging tegen het privacybelang kunnen nopen.

De Toetsingscommissie is tot de conclusie gekomen dat deze passage niet strookt met het voorgestelde wettelijke systeem van gegevensverstrekking. In de memorie van toelichting zou tot uitdrukking moeten worden gebracht dat eventuele geheimhoudingsverplichtingen voor de belastingdienst en de gemeenten door artikel 50d opzij worden gezet en dat bij de toepassing van artikel 50d verschillen van mening over de noodzakelijkheid van de gegevens voor de uitvoering van de sociale verzekeringswetten kunnen nopen tot overleg tussen daarbij betrokken ministeries en instanties.

5.2.5 Informatieplicht voor verzekerden in de Wet op de Sociale Verzekeringbank en de Raden van Arbeid

Het is de Toetsingscommissie opgevallen dat de voorgestelde regeling van de gegevensverstrekking in de Wet op de Sociale verzekeringsbank en de Raden van arbeid niet geheel spoort met die in de Organisatiewet Sociale Verzekering. Het betreft de verplichting voor een ieder om opgaven en inlichtingen te verstrekken aan de Raden of de Bank (artikel 19). De Toetsingscommissie is tot de slotsom gekomen dat deze verplichting moet worden beperkt tot gegevens die «henzelf betreffen», zoals ook in het voorgestelde artikel 50a van de Organisatiewet Sociale Verzekering voor een zoveel mogelijk toegespitste informatieplicht is gekozen.

6 Sofi-nummer en A-nummer

Met het Sofi-nummer wordt gekozen voor een speciaal voor de uitvoering van de fiscale en sociale verzekeringswetten bestemd persoonsnummer. Dit is in overeenstemming met de zogenaamde Strategienotitie van 23 januari 1985 (Tweede Kamer, 1984–1985, 18 838, nrs. 1 en 2), waarin de beleidsvoornemens van het kabinet inzake het gebruik van administratienummers bij de rijksoverheid zijn uiteengezet. De adviezen van de SVR en de Voorlopige Raad voor de Persoonsinformatievoorziening onderschrijven deze keuze. Uit de Strategienotitie vloeit evenwel eveneens voort dat het gebruik van het sofi-nummer strikt tot de sociale sfeer moet worden beperkt en niet een algemenere functie mag krijgen, zoals toebedacht aan het zogenaamde A-nummer, dat grotendeels reeds in de bevolkingsadministratie is opgenomen en dat in de Wet Gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens een wettelijke grondslag zal krijgen: het A-nummer dient op termijn voor verificatie van persoonsgegevens en uitwisseling van gegevens binnen (semi-)overheidsfeer een zo algemeen mogelijke functie te krijgen. De SVR acht een optimale koppeling van verzekerdenadministraties aan de bevolkingsadministratie van belang en vindt het noodzakelijk het GBA-nummer te doen opnemen in de administratie van de sociale verzekeringsorganen. Ook een meerderheid van de Voorlopige Raad is hiervan voorstander en wil in elk geval de optie openhouden dat de uitwisseling van gegevens tussen verzekerdenadministraties en de bevolkingsadministratie op uniforme leest kan worden geschoeid.

Het wetsvoorstel voorziet niet in het opnemen van het A-nummer in de verzekerdenadministraties. Gelet op de Strategienotitie, alsmede op de adviezen van de SVR en de Voorlopige Raad, zou evenwel in de memorie van toelichting uitdrukkelijk vermeld kunnen worden dat het A-nummer in de toekomst naast of in plaats van het Sofi-nummer zal worden gebruikt. Bij gelegenheid van invoering van de GBA-wetgeving zal kunnen worden bezien in hoeverre zulks zou moeten leiden tot aanpassing van de wetgeving inzake het Sofi-nummer.

In het wetsvoorstel is voldoende gewaarborgd dat van het Sofi-nummer geen gebruik mag worden gemaakt buiten de uitvoering van sociale en fiscale wetten. In de memorie van toelichting zou hierop een extra accent

kunnen worden gelegd, met uitdrukkelijke vermelding van de bepalingen waaruit dit voortvloeit.

Tenslotte verdient het aanbeveling om het voorgestelde artikel 50g Organisatiewet Sociale Verzekering dat de ministers van Financiën en Sociale Zaken en Werkgelegenheid verplicht om met betrekking tot het Sofi-nummer nadere regels te stellen, strikt te beperken tot het doel waarvoor deze regelgeving noodzakelijk is, te weten het toekennen van een Sofi-nummer in gevallen waarin zulks voor fiscale doeleinden nog niet is geschied, alsmede het beheer en de verificatie van Sofi-nummers.